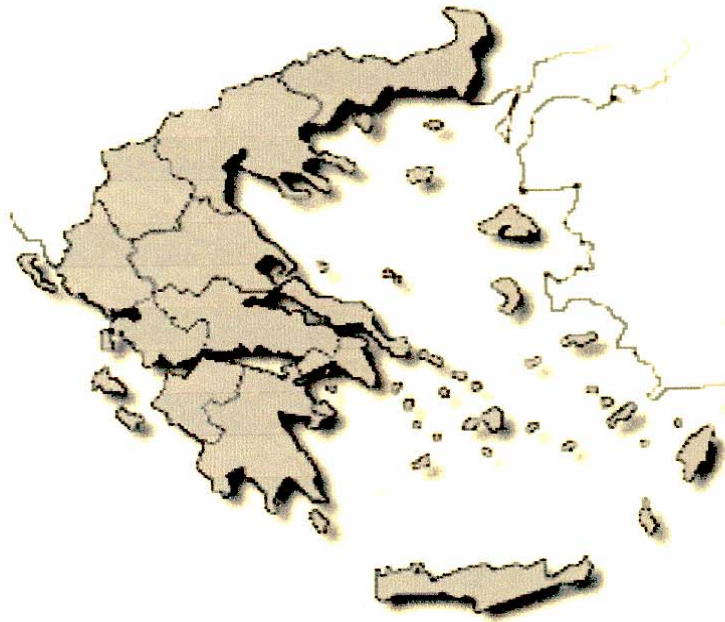
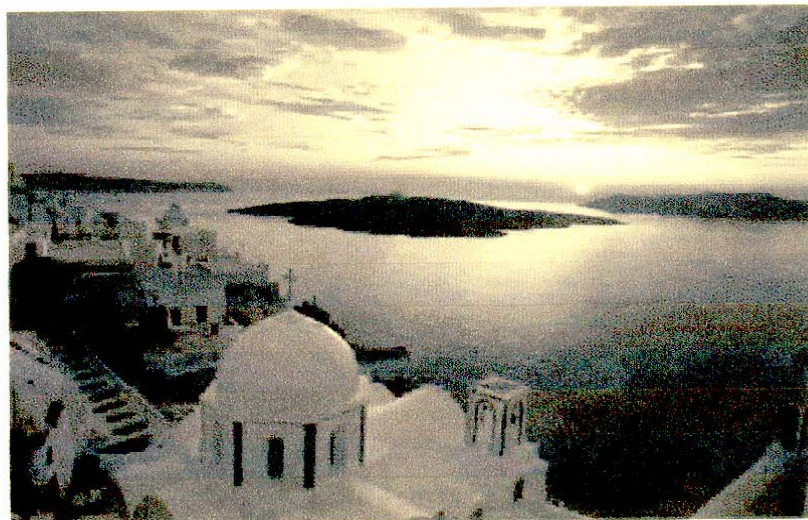

CERCLE FRANCO-HELLÉNIQUE

COURS DE GREC MODERNE

ÉLÉMENTS DE GRAMMAIRE GRECQUE

**Document élaboré par Théo TZEDAKIS
et mis en forme par Jean-Louis ABATUT**

EDITION 2007

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ
ουσιαστικά

substantifs

Ουσιαστικά / (substantifs, noms)

Αρσενικά / (masculins)

1) Σε – ας ισοσύλλαβα (même nombre de syllabes) terminaison en -ας,

Ενικός αριθμός (singulier)			Πληθυντικός αριθμός (pluriel)		
Ονομαστική (nominatif)	ο	πατέρ ας άντρ ας	Ον. οι	πατέρ ες άντρ ες	
Γενική (génitif)	του	πατέρ α άντρ α	Γεν. των	πατέρ ων αντρ ών	
Αιτιατική (accusatif)	τον	πατέρ α άντρ α	Αιτ. τους	πατέρ ες άντρ ες	
Κλητική (vocatif)		πατέρ α άντρ α	Κλητ.	πατέρ ες άντρ ες	
		père homme (mâle)			

2) Σε – ας ανισοσύλλαβα terminaison -ας (nombre de syllabes différent)

Ενικός αριθμός		Πληθυντικός αριθμός	
Ον.	ο ψαρ άς	οι ψαρ άδες	
Γεν.	του ψαρ ά	των ψαρ άδων	
Αιτ.	τον ψαρ ά	τους ψαρ άδες	
Κλητ.	ψαρ ά	ψαρ άδες	
	pêcheur		

3) Σε – ης ανισοσύλλαβα terminaison -ης

Ενικός αριθμός		Πληθυντικός αριθμός	
Ον.	ο μαν άβης	οι μαν άβηδες	
Γεν.	του μαν άβη	των μαν άβηδων	
Αιτ.	τον μαν άβη	τους μαν άβηδες	
Κλητ.	μαν άβη	μαν άβηδες	
	marchand de légumes, primeurs		

4) Σε – ης ισοσύλλαβα terminaison en -ης, même nombre de syllabes

Ενικός αριθμός		
Ον.	ο μαθη τής	χάρ της
Γεν.	του μαθη τή	χάρ τη
Αιτ.	τον μαθη τή	χάρ τη
Κλητ.	μαθη τή	χάρ τη
	élève	carte

Πληθυντικός αριθμός			
Ον.	οι	μαθη τές	χάρ τες
Γεν.	των	μαθη τών	χαρ τών
Αιτ.	τους	μαθη τές	χάρ τες
Κλητ.		μαθη τές	χάρ τες

5) Σε – ες ανισοσύλλαβα terminaison -ες pas le même nombre de syllabes

Ενικός αριθμός		Πληθυντικός αριθμός	
Ον.	ο καφ ές	οι καφ έδες	
Γεν.	του καφ έ	των καφ έδων	
Αιτ.	τον καφ έ	τους καφ έδες	
Κλητ.	καφ έ	καφ έδες	
	café		

6) Σε – ους ανισοσύλλαβα terminaison -ους

Ενικός αριθμός		Πληθυντικός αριθμός	
Ον.	ο παπ πούς	οι παπ πούδες	
Γεν.	του παπ πού	των παπ πούδων	
Αιτ.	τον παπ πού	τους παπ πούδες	
Κλητ.	παπ πού	παπ πούδες	
	grand père, vieux		

7) Σε – ος ισοσύλλαβα terminaison en -ος

Ενικός αριθμός		
Ον.	ο άνθρ ωπ ος	αριθ μός
Γεν.	του ανθρ ώπου	αριθ μού
Αιτ.	τον άνθρ ωπο	αριθ μό
Κλητ.	άνθρ ωπε	αριθ μέ
	homme (humain)	nombre

Πληθυντικός αριθμός			
Ον.	οι	άνθρωποι	αριθμοί
Γεν.	των	ανθρώπων	αριθμών
Αιτ.	τους	ανθρώπους	αριθμούς
Κλητ.		άνθρωποι	αριθμοί

ΟυσΙΑΣΤΙΚΑ (substantifs, noms)

Θηλυκά (féminins)

1) Σε – η terminaison en **-η**

Ενικός αριθμός			
Ον.	η	αδελφ ή	τέχν η
Γεν.	της	αδελφ ής	τέχν ης
Αιτ.	τη	αδελφ ή	τέχν η
Κλητ.		αδελφ ή	τέχν η
		soeur	art

Πληθυντικός αριθμός			
Ον.	οι	αδελφ ές	τέχν ες
Γεν.	των	αδελφ ών	τεχν ών
Αιτ.	τις	αδελφ ές	τέχν ες
Κλητ.		αδελφ ές	τέχν ες

2) Σε – α terminaison en **-α**

Ενικός αριθμός			
Ον.	η	θάλασσ α	γυναίκ α
Γεν.	της	θάλασσ ας	γυναίκ ας
Αιτ.	τη	θάλασσ α	γυναίκ α
Κλητ.		θάλασσ α	γυναίκ α
		mer	femme

Πληθυντικός αριθμός			
Ον.	οι	θάλασσ ες	γυναίκ ες
Γεν.	των	θαλασσ ών	γυναικ ών
Αιτ.	τις	θάλασσ ες	γυναίκ ες
Κλητ.		θάλασσ ες	γυναίκ ες

3) Σε – η αρχαιοκλήτα terminaison en **-η**

Ενικός αριθμός			
Ον.	η	πόλ η	παράστασ η
Γεν.	της	πόλ ης	παράστασ ης
Αιτ.	τη	πόλ η	παράστασ η
Κλητ.		πόλ η	παράστασ η
		cité ville	représentation

(déclinaison ancienne)

Πληθυντικός αριθμός			
Ον.	οι	πόλ εις	παραστάσ εις
Γεν.	των	πόλ εων	παραστάσ εων
Αιτ.	τις	πόλ εις	παραστάσ εις
Κλητ.		πόλ εις	παραστάσ εις

4) Σε – ος αρχαιοκλήτα terminaison en **-ος**

Ενικός αριθμός			
Ον.	η	οδό ς	ήπειρο ς
Γεν.	της	οδο ύ	ηπειρ ου
Αιτ.	τη	οδό ς	ήπειρ ο
Κλητ.		οδό ς	ήπειρ ο
		rue	continent Epire

(déclinaison en langue "καθαρεύοιθα", pure)

Πληθυντικός αριθμός			
Ον.	οι	οδοί οι	ήπειροι οι
Γεν.	των	οδ ών	ηπειρ ων
Αιτ.	τις	οδο ύς	ηπειρ ους
Κλητ.		οδοί οι	ήπειροι οι

ΟυσΙΑΣΤΙΚΑ (substantifs, noms)

ουδέτερα (neutres)

1) Σε – ο terminaison en **-ο**

Ενικός αριθμός			
Ον.	το	έργ ο	θέατρ ο
Γεν.	του	έργ ου	θέατρ ου
Αιτ.	το	έργ ο	θέατρ ο
Κλητ.		έργ ο	θέατρ ο
		travail, œuvre, film	théâtre, spectacle

Πληθυντικός αριθμός			
Ον.	τα	έργ α	θέατρ α
Γεν.	των	έργ ων	θέατρ ων
Αιτ.	τα	έργ α	θέατρ α
Κλητ.		έργ α	θέατρ α

2) Σε – ι terminaison en **-ι**

Ενικός αριθμός			
Ον.	το	παιδ ί	ταξιδ ι
Γεν.	του	παιδι ού	ταξιδι ού
Αιτ.	το	παιδ ί	ταξιδ ι
Κλητ.		παιδ ί	ταξιδ ι
		enfant	voyage

Πληθυντικός αριθμός			
Ον.	τα	παιδι ά	ταξιδ ια
Γεν.	των	παιδι ών	ταξιδι ών
Αιτ.	τα	παιδι ά	ταξιδ ια
Κλητ.		παιδι ά	ταξιδ ια

3) Σε – ος terminaison en **-ος**

Ενικός αριθμός			
Ον.	το	λάθ ος	μέγεθ ος
Γεν.	του	λάθ ους	μεγέθ ους
Αιτ.	το	λάθ ος	μέγεθ ος
Κλητ.		λάθ ος	μέγεθ ος
		faute, erreur	taille dimension volume

Πληθυντικός αριθμός			
Ον.	τα	λάθ η	μεγέθ η
Γεν.	των	λαθ ών	μεγεθ ών
Αιτ.	τα	λάθ η	μεγέθ η
Κλητ.		λάθ η	μεγέθ η

4) Σε – μα terminaison en **-μα**

Ενικός αριθμός			
Ον.	το	γράμ μα	όνο μα
Γεν.	του	γράμ ματος	ονό ματος
Αιτ.	το	γράμ μα	όνο μα
Κλητ.		γράμ μα	όνο μα
		Lettre Missive	Prénom

Πληθυντικός αριθμός			
Ον.	τα	γράμ ματα	ονό ματα
Γεν.	των	γραμ μάτων	ονο μάτων
Αιτ.	τα	γράμ ματα	ονό ματα
Κλητ.		γράμ ματα	ονό ματα

5) Σε – ας terminaison **-ας**

Ενικός		Πληθυντικός	
Ον.	το	κρέ ας	τα κρέ ατα
Γεν.	του	κρέ ατος	των κρε άτων
Αιτ.	το	κρέ ας	τα κρέ ατα
Κλητ.		κρέ ας	κρέ ατα
		viande	

6) Σε – ως terminaison **-ως**

Ενικός		Πληθυντικός	
Ον.	το	φω ς	τα φώ τα
Γεν.	του	φω τός	των Φώ των , Φω τών
Αιτ.	το	φω ς	τα φώ τα
Κλητ.		φω ς	φώ τα
		lumière	

Τα επίθετα (les adjectifs)

Les adjectifs se déclinent de la même manière que les noms qui ont la même terminaison, sauf ceux qui se terminent en **-ύς, -ιά, -ύ**.

Ils ont toujours trois genres et s'accordent en nombre, genre et cas avec le nom qu'ils qualifient. Lorsqu'ils se déclinent, l'accent ne se déplace jamais.

Les adjectifs les plus fréquents sont ceux dont les terminaisons pour les trois genres sont :

-ός, -ή, -ό (ζεστός – ζεστή – ζεστό = chaud-e).

L'adjectif **ο πολλός, η πολλή, το πολύ** (beaucoup de ...) est irrégulier.

Επίθετα με το αρσενικό σε -ός (masculin en **ός**)

Επίθετα σε **-ός -η -ο** (adjectifs se terminant par **-ός -η -ο**)

Ενικός				Ενικός			
Ο	ο καλός	η καλή	το καλό	ο όμορφος	η όμορφη	το όμορφο	
Γ	του καλού	της καλής	του καλού	του όμορφου	της όμορφης	του όμορφου	
Α	τον καλό	τη καλή	το καλό	τον όμορφο	τη όμορφη	το όμορφο	
Κ	καλέ	καλή	καλό	όμορφε	όμορφη	όμορφο	
Πληθυντικός				Πληθυντικός			
Ο	οι καλοί	οι καλές	τα καλά	οι όμορφοι	οι όμορφες	τα όμορφα	
Γ	των καλών	των καλών	των καλών	των όμορφων	των όμορφων	των όμορφων	
Α	τους καλούς	τις καλά	τα καλά	τους όμορφους	τις όμορφες	τα όμορφα	
Κ	καλοί	καλά	καλά	όμορφοι	όμορφες	όμορφα	
bon				joli, gentil, beau			

De la même manière se déclinent :

A) τα περισσότερα επίθετα σε -ός, που έχουν σύμφωνο πριν από την κατάληξη (la plupart des adjectifs en -ός, dont la dernière lettre avant la terminaison est une consonne) :

ακριβός (cher),	δυνατός (fort, puissant),
σκοτεινός (obscur, sombre),	ταπεινός (humble),
τυχερός (chanceux),	βραδυνός (du soir),
σφιχτός (ferme, serré),	άσπρος (blanc),
μαύρος (noir),	έτοιμος (prêt),
δροσάτος (plutôt δροσερός) (frais),	
ήσυχος (calme),	ξύλινος (de bois, en bois, charpenté),
πράσινος (vert),	ακούραστος (infatigable),

B) τα οξύτονα και προπαροξύτονα που έχουν φωνήεν πριν από την κατάληξη, όχι όμως ι, υ, ει, ΟΙ (les oxytons et paroxytons dont la dernière lettre avant la terminaison est une voyelle sauf ι, υ, ει, οι) :

αραιός (peu serré, clairsemé, rare),
στέρεος (solide, ferme; état physique),
ακέραιος (entier, intact, intègre), **βέβαιος** (sûr, certain),
δίκαιος (juste, équitable), **μάταιος** (vain, inutile),
όγδοος (huitième), **παμπάλαιος** (très vieux),
υπάκουος (obéissant, soumis)

(adjectifs se terminant par $-o\zeta$ $-a$ $-o$)

De la même manière que "riche" se déclinent :

άγριος (sauvage), **αδέξιος** (maladroit), **αιώνιος** (éternel),
δόλιος (misérable, frauduleux), **ίσιος** (droit), **καινούργιος** (neuf),
κούφιος (creux), **μέτριος** (moyen), **όρθιος** (débout), **ουράνιος** (céleste),
περίσσιος (excédentaire), **σπάνιος** (rare), **τεράστιος** (énorme),
τίμιος (honnête), **παλιός** (ancien), **άδειος** (vide), **επιτήδειος** (adroit),
κυκλώπειος (cyclopéen), **τέλειος** (parfait), **όμοιος** (identique semblable),
ανόμοιος (pas semblable), **παρόμοιος** (semblable), **αλληλέγγυος** (solidaire)

ασημένιος (argente), **βελουδένιος** (en velours), **μαρμαρένιος** (marbré),
σιδερένιος (ferreux), **αρνίσιος** (en agneau), **βουνίσιος**, (montagnard)

De la même manière que "beau" se déclinent :

α) Tous les adjectifs avec une voyelle accentuée avant la terminaison :

αθώος (innocent), **αρχαίος** (antique),
αστείος(drôle), **κρύος** (froid),
νέος (jeune), **τελευταίος** (dernier),

β) Quelques adjectifs accentués à la pénultième suivie d'une consonne :

γκρίζος (gris), **πανούργος** (panurge),
σβέλτος (svelte), **στείρος** (stérile)
σκούρος (sombre foncé),

Quelques fois certains adjectifs accentués à la 3ème syllabe avant la fin (προπαροξύτονα) sont utilisés comme noms et sont accentués à la 2ème syllabe avant la fin (génitif singulier et pluriel, accusatif pluriel), tandis qu'en tant qu'adjectifs l'accent ne bouge pas.

Exemples : **ο άρρωστος** (malade), **ο κύριος** (monsieur), **οι βάρβαροι** (barbares)
το κρεβάτι του άρρωστου παιδιού (le lit de l'enfant malade)
η καρδιά του αρρώστου (le cœur du malade)
οι συνήθειες των βάρβαρων λαών (les habitudes des peuples barbares)
οι επιδρομές των βαρβάρων (les invasions des barbares)

De la même manière se déclinent les adjectifs en **-κός, -χός, -θός**.

Souvent le féminin se construit en **—ή** au lieu de **—ιά**.

γνωστικός, θηλυκός, κακός, κρητικός, μαλακός,
νηστικός, φτωχός, ζακυνθινός, φρέσκος

κακός - κακιά και κακή
φτωχός - φτωχιά και φτωχή
ξανθός - ξανθιά και ξανθή

Επίθετα με το αρσενικό σε **-ύς -ής**

Επίθετα σε -ύς, -ιά, ύ, -ής, -ιά, -ί

Ενικός				Ενικός			
O	ο	βαθύς	η	βαθιά	το	βαθύ	
Γ	του	βαθιού	της	βαθιάς	του	βαθιού	
A	το	βαθύ	τη	βαθιά	το	βαθύ	
K		βαθύ		βαθιά		βαθύ	

Πληθυντικός				Πληθυντικός			
O	οι	βαθιοί	οι	βαθιές	τα	βαθιά	
Γ	των	βαθιών	των	βαθιών	των	βαθιών	
A	τους	βαθιούς	τις	βαθιές	τα	βαθιά	
K		βαθιοί		βαθιές		βαθιά	

profond				gris, cendré			
----------------	--	--	--	---------------------	--	--	--

de la même manière :

αδρύς (rude),	αγρύς (âcre),
βαρύς (lourd),	δαρύς (dense),
ελαφρύς (léger),	μακρύς (long),
παχύς (gras),	πλατύς (large),
τραχύς (rude, âpre, rêche),	φαρδύς (large, évasé)

de la même manière les adjectifs qui indiquent une **couleur** :

βυσσινής (bordeaux, cramoisi),	θαλασσής (bleu marine),
κανελής (cannelle),	καφετής (café),
μενεξεδής (violet, violacé),	χρυσαφής (jaune d'or).

Επίθετα με το αρσενικό σε **-ής** (ανισοσύλλαβα)

Επίθετα σε -ής, -α, -ικο

Ενικός				Πληθυντικός			
Ον.	ο	ζηλιάρης	η	ζηλιάρα	το	ζηλιάρικο	
Γεν.	του	ζηλιάρη	της	ζηλιάρας	του	ζηλιάρικου	
Αιτ.	τον	ζηλιάρη	τη	ζηλιάρα	το	ζηλιάρικο	
Κλητ.		ζηλιάρη		ζηλιάρα		ζηλιάρικο	

jaloux			
---------------	--	--	--

De la même manière se déclinent :

- **ακαμάτης** (flemmard, feignant) **κατσούφης** (maussade, de mauvaise humeur)

- Les adjectifs en **-άρης, -ιάρης** :

πεισματάρης (obstiné),

γκρινιάρης (grognon),

μεροκαματιάρης (journalier, qui travaille à la journée),

αρρωστιάρης (mal foutu),

κιτρινιάρης (déterré),

φοβητσιάρης (froussard)

- Les adjectifs avec mots composés : le 2ème mot est **λαιμός, μαλλί, μάτι, μύτη**

πόδι, φρύδι, χέλι, χέρι

μακρολαίμης (au long cou), **σγουρομάλλης** (frisé), **ανοιχτομάτης** (clairvoyant), **ψηλομύτης** (petit prétentieux), **στραβοπόδης** (celui qui fait un faux pas), **απλοχέρης** (dépensier)

Tableau récapitulatif des adjectifs

καταλήξεις (terminaisons)						παραδείγματα (exemples)					
ενικός			πληθυντικός			ενικός			πληθυντικός		
-ος	-η	-ο				καλός	καλή	καλό	καλοί	καλές	καλά
-ος	-α	-ο	-οι	-ες	-α	όμορφος	όμορφη	όμορφο	όμορφοι	όμορφες	όμορφα
						ωραίος	ωραία	ωραίο	ωραίοι	ωραίες	ωραία
						πλούσιος	πλούσια	πλούσιο	πλούσιοι.	πλούσιες	πλούσια
-ός	-ιά	-ό				γλυκός	γλυκιά	γλυκό	γλυκοί	γλυκές	γλυκά
-ύς	-ιά	-ύ				βαθύς	βαθιά	βαθύ	βαθιοί	βαθιές	βαθιά
			-ιοί	-ιές	-ιά						
-ής	-ιά	-ί				σταχτής	σταχτιά	σταχτί	σταχτιοί	σταχτιές	σταχτιά
-ης	-α	-ικο	-ηδες	-ες	-ικα	ζηλιάρης	ζηλιάρα	ζηλιάρικο	ζηλιάρηδες	ζηλιάρες	ζηλιάρικα

ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΩΝ

παραθετικά επιθέτων

(adjectifs qualificatifs)

3 degrés

ο υπερθετικός
superlatif
(3)

παράδειγμα :

μικρότερος
βαρύτερος
καλύτερος
επιεικέστερος

(3) deux façons $\longrightarrow$ superlatif relatif

article + (2a)
ou
article + (2b)

superlatif absolu : **radical** + **-τατος**

$\left\{ \begin{array}{l} \text{-ότατος} \\ \text{-ύτατος} \\ \text{-έστατος} \end{array} \right.$

$\left\{ \begin{array}{l} \text{καλός} \longrightarrow \text{ο πιο καλός} \\ \text{ou} \quad \text{ο καλύτερος} \\ \text{επιμελής} \longrightarrow \text{ο πιο επιμελής} \\ \text{ou} \quad \text{ο επιμελέστερος} \end{array} \right.$

ψηλότετος

βαρύτατος

ΕΠΙΕΙΚΕΣΤΑΤΟΣ

ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΩΝ

épithètes

A. Συγκριτικός βαθμός

Επίθετα σε - ος	ajouter la terminaison	- ότερος
Επίθετα σε - υς	ajouter la terminaison	- ύτερος
Επίθετα σε - ης	ajouter la terminaison	- έστερος

(ou bien on utilise l'adverbe "πιο")

Παράδειγμα :	ψηλός	ψηλότερος	(ή)	πιο ψηλός
	βαθύς	βαθύτερος	(ή)	πιο βαθύς
	πολυτελής	πολυτελέστερος	(ή)	πιο πολυτελής

B. Υπερθετικός βαθμός

Βάζουμε το άρθρο μπροστά από το συγκριτικό βαθμό (mettre l'article devant le comparatif)

Παράδειγμα :	ψηλός	ο ψηλότερος	(ή)	ο πιο ψηλός
	Βαθύς	ο βαθύτερος	(ή)	ο πιο βαθύς
	πολυτελής	ο πολυτελέστερος	(ή)	ο πιο πολυτελής

Γ. Απόλυτος υπερθετικός βαθμός

Επίθετα σε -ος	ajouter la terminaison	-ότατος
Επίθετα σε -υς	ajouter la terminaison	-ύτατος
Επίθετα σε -ης	ajouter la terminaison	-έστατος

(ou bien on utilise l'adverbe “/πάρα/πολύ”)

Παράδειγμα :	ψηλός	ψηλότατος	(ή)	/πάρα/ πολύ ψηλός
	βαθύς	βαθύτατος	(ή)	/πάρα/ πολύ βαθύς
	πολυτελής	πολυτελέστατος	(ή)	/πάρα/ πολύ πολυτελής

Δ. Τα επίθετα με περισσότερες από τρεις συλλαβές, (adjectifs de plus de 3 syllabes)

Ils forment leur comparatif d'une seule manière, avec l'adverbe "πιο".

Παράδειγμα :

αδύνατος	πιο αδύνατος	ο πιο αδύνατος
καινούργιος	πιο καινούργιος	ο πιο καινούργιος

Cependant ceux qui sont accentués à la dernière syllabe forment leur comparatif de deux façons :

Παράδειγμα :

οικονομικός	οικονομικότερος	οικονομικότατος
(ή)	πιο οικονομικός	ο πιο οικονομικός

1) Adjectifs irréguliers

		Ενικός singulier	
Ον.	ο πολύς	η πολλή	το πολύ
Γεν.		της πολλής	
Αιτ.	τον πολύ	τη πολλή	το πολύ
Κλητ.			
beaucoup de			
		Πληθυντικός pluriel	
Ον.	οι πολλοί	οι πολλές	τα πολλά
Γεν.	των πολλών	των πολλών	των πολλών
Αιτ.	τους πολλούς	τις πολλές	τα πολλά
Κλητ.	πολλοί	πολλές	πολλά

Certains adjectifs en **-ης, -ης, -ες**

		Ενικός singulier	
Ον.	ο συνεχής	η συνεχής	το συνεχές
Γεν.	του (συνεχούς)	της συνεχούς	του συνεχούς
Αιτ.	τον συνεχή	τη συνεχή	το συνεχές
Κλητ.	συνεχή(ς)	συνεχής	συνεχές
		Πληθυντικός pluriel	
Ον.	οι συνεχείς	οι συνεχείς	τα συνεχή
Γεν.	των συνεχών	των συνεχών	των συνεχών
Αιτ.	τους συνεχείς	τις συνεχείς	τα συνεχή
Κλητ.	συνεχείς	συνεχείς	συνεχή

2) Adjectifs qualificatifs irréguliers

(I)

(II)

(III)

απλός	απλούστερος	απλούστατος	simple
γέρος	γεροντότερος		vieux
κακός	χειρότερος	χειρίστος	mauvais, méchant
λίγος	λιγότερος	ελάχιστος	peu (nombreux)
μεγάλος	μεγαλύτερος	μέγιστος	grand
μικρός	μικρότερος	ελάχιστος	petit
πολύς	περισσότερος (σπαν. πióτερος)		plus, davantage

Comparatifs sans (I) : κατώτερος κατώτατος (κάτω)

ανώτερος ανώτατος (άνω)

υπέρτερος υπέρτατος (υπέρ)

en dessous

au dessus

supérieur

sans (I) ni (III) : προτιμότερος, προγενέστερος, μεταγενέστερος, πρωτύτερος

sans (I) ni (II) : εξοχότατος, σεβασμιότατος

3) Adjectifs sans qualificatifs : (adjectifs qui indiquent)

α) ύλη (matière) : ασημένιος μάλλινος ξύλινος σιδερένιος χρυσός κτλ.

β) καταγωγή η συγγένεια (origine ou parenté) : σμυρναίικος φράγκικος προγονικός κτλ.

γ) τόπο η χρόνο (lieu ou temps) : ουράνιος γήινος θαλασσινός τωρινός χτεσινός

κυριακάτικος κτλ.

δ) κατάσταση που δεν αλλάζει (situation ne changeant pas) : μισός αθάνατος πρωτότοκος κτλ.

Tableau récapitulatif des comparatifs

Θετικό		Συγκριτικό		Υπερθετικό			
				σχετικό		απόλυτο	
				περιφραστικό	μονολεκτικό	περιφραστικό	μονολεκτικό
επίθετα	ψηλός	πιο ψηλός	ψηλότερος	ο πιο ψηλός	ο ψηλότερος	πολύ ψηλός	ψηλότεταος
	σοφός	πιο σοφός	σοφότερος	ο πιο σοφός	ο σοφότερος	πολύ πολύ ψηλός	σοφότεταος
	ωραίος	πιο ωραίος	ωραιότερος	ο πιο ωραίος	ο ωραιότερος	πολύ σοφός	ωραιότεταος
	πλούσιος	πιο πλούσιος	πλουσιότερος	ο πιο πλούσιος	ο πλουσιότερος	πολύ πολύ σοφός	πλουσιότεταος
	βαθύς	πιο βαθύς	βαθύτερος	ο πιο βαθύς	ο βαθύτερος	πολύ ωραίος	βαθύτεταος
	επιδεικτής	πιο επιδεικτής	επιδεικτέτερος	ο πιο επιδεικτής	ο επιδεικτέτερος	πολύ πολύ ωραίος	επιδεικτέταος
μετοχές (participle)	ευτυχισμένος	πιο ευτυχισμένος	-	ο πιο ευτυχισμένος	-	πολύ πλούσιος	-
						πολύ πολύ ευτυχισμένος	
επιρρήματα (adverbe)	ψηλά	πιο ψηλά	ψηλότερα			πολύ βαθύς	Ψηλότετα
	επιδεικτικώς	πιο επιδεικτικώς	επιδεικτικότερα			πολύ πολύ βαθύς	επιδεικτικότετα

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ

Επιρρήματα

Adverbs

1. Τοπικά (de lieu)		2. Χρονικά (de temps)
α. Ερωτηματικά	πού; (πούθε;)	πότε;
β. Αόριστα	κάπου, πουθενά, αλλού,	κάποτε, κάπου κάπου, πότε πότε, άλλοτε,
γ. Δεικτικά	εδώ, εκεί, αυτού, παντού,	τότε, τώρα, ποτέ,
δ. Αναφορικά	Εκεί που, όπου, οπουδήποτε,	τότε που, όποτε, οποτεδήποτε,
ε. Διάφορα	(ε) πάνω, κάτω, καταγής, μέσα, έξω, (ε)μπρός, πίσω, δεξιά, αριστερά, ψηλά, χαμηλά, πλάι, δίπλα, κοντά, μακριά, απέναντι, γύρω, ολόγυρα, μεταξύ, αναμεταξύ, ανάμεσα, πέρα, αντίπερα, βόρεια, νότια, ανατολικά, δυτικά, βορειοανατολικά, νοτιοανατολικά κτλ.	αμέσως, ευθύς, κιόλας, ήδη, πια, μόλις, ακόμη (ακόμα), πάλι, ξανά, συχνά, συνήθως ύστερα, έπειτα, κατόπιν, πρώτα, πριν, πρωτίτερα, νωρίς, αργά, γρήγορα, συνάμα, αδιόκοπα, έγκαιρα, χτες, προχτές, σήμερα, (ε)ψές, (ε)χθές, απόψε, αύριο, μεθαύριο, πέρ(υ)σι, πρόπερυσι, φέτος, του χρόνου κτλ.

Autres adverbess de lieu :

πού; : où ? πού : où	εδώ : ici	εκεί : là	αλλού : ailleurs	παντού : partout
κάπου : quelque part	πουθενά : nulle part	πάνω : dessus	κάτω : dessous	
μέσα : dedans	έξω : dehors	εμπρός : devant	πίσω : derrière	δεξιά : à droite
αριστερά : à gauche	κοντά : près	πλάι : à côté	απέναντι : en face	γύρω : autour
ανάμεσα : au milieu, entre (ou μεταξύ)				

Autres adverbess de temps :

πότε : quand ?	ποτέ : jamais	πότε πότε : de temps en temps	πάντα ou πάντοτε : toujours
άλλοτε : autrefois, d'autrefois	τότε : alors (en ce temps là)	τώρα : maintenant	
αμέσως : tout de suite	κιόλας : déjà	μόλις : à peine	
ακόμη : encore	πάλι ou ξανά : de nouveau	συχνά : souvent	
συνήθως : d'ordinaire	ύστερα ou έπειτα : après	πριν : avant	νωρίς : tôt
αργά : tard (également adjectif : lent)	γρήγορα : vite	χθες : hier	προχθές : avant hier
σήμερα : aujourd'hui	απόψε : ce soir	αύριο : demain	
μεθαύριο : après-demain	πέρυσι (πέρσι) : l'an passé	φέτος : cette année	
του χρόνου : l'année prochaine			

3. Τροπικά (de manière)		4. Ποσοτικά (de quantité)	5 Βεβαιωτικά (d'affirmation)
<i>Ερωτηματικά</i>	πώς;	πόσο;	α) Βεβαιωτικά (affirmation) ναι, μάλιστα, βέβαια, βεβαιότατα, ορισμένως, αλήθεια (αληθινά), σωστά. β) Διστακτικά (hésitation) ίσως, τάχα (τάχατε), δήθεν, πιθανόν, άραγε. γ) Αρνητικά (négation) όχι, δε(ν), μη(ν), όχι βέβαια.
<i>Αόριστα</i>	κάπως, αλλιώς, αλλιώςτικά,	κάμποσο,	
<i>Δεικτικά</i>	έτσι, μαζί,	τόσο,	
<i>Αναφορικά</i>	όπως, καθώς, ως, σαν,	όσο, οσοδήποτε,	
<i>Διάφορα</i>	καλά, κακά, σιγά, έξαφνα (άξαφνα, ξαφνικά), ίσια, ωραία, χωριστά, μόνο, μονάχα (μοναχά), διαρκώς, μεμιάς, μονομιάς, επίσης, επικεφαλής, ιδίως, κυρίως, ειδικά, του κάκου, τυχόν, καλώς, ακριβώς, εντελώς, ευτυχώς, εξής, ελληνικά, γαλλικά, χωριάτικα κτλ.	μόνο, πολύ, περισσότερο, πιο, λίγο, λιγάκι, λιγότερο, αρκετά, σχεδόν, τουλάχιστο(ν), πάνω κάτω, περίπου, καθόλου, διόλου, ολωσδιόλου, ολότελα, μáλλον, εξίσου, μόλις κτλ.	

Adverbes de manière		Adverbes de quantité		affirmation, négation	
πώς;	comment ?	πόσο;	combien ?	ναι	οχι
όπως	comme	τόσο	autant	μάλιστα	certainement
έτσι	ainsi	πολύ	beaucoup	βέβαια	en vérité
μαζί	ensemble	περισσότερο	davantage	αλήθεια	peut-être
αλλιώς	autrement	πιο	plus	ίσως	non
καλά	bien	λίγο	peu, un peu	όχι	ne...pas
κακά	mal	λιγότερο	moins	Δεν,μην	
έξαφνα	tout à coup	αρκετά	assez		
ξαφνικά	soudain				
χωριστά	séparément	σχεδόν	presque		
μόνο	seulement	περίπου	à peu près		
μονάχα					
επίσης	également	καθόλου	pas du tout		
προπάντων	surtout	μάλλον	plutôt		
ευτυχώς	heureusement				
δυστυχώς	malheureusement				
ελληνικά	en grec				
γαλλικά	en français				

Παραθετικά των επιρρημάτων (adverbes comparatifs)

1) Le neutre pluriel de l'adjectif donne l'adverbe.

adjectifs en – **ος** et – **υς** ➡ adverbess en – **α** et – **ιά**

ακριβός	ακριβά	αθώος	αθώα	άσχημος	άσχημα
καλός	καλά	γενναίος	γενναία	ευχάριστος	ευχάριστα
κακός	κακά	ωραίος	ωραία	όμορφος	όμορφα
βαθύς	βαθιά	βαρύνς	βαριά	πλατύς	πλατιά

Τα επιρρήματα αυτά σχηματίζουν παραθετικά, όπως τα επίθετα μονολεκτικά σε – τερα - τατα ή περιφραστικά (ces adverbess forment leur comparatif de la même manière que les adjectifs, en un seul mot ou en mots composés) :

Θετικό (affirmatif)	Συγκριτικό (comparatif)		Υπερθετικό (superlatif)	
ωραία	ωραιότερα	πιο ωραία	ωραιότατα	πολύ ωραία
βαθιά	βαθύτερα	πιο βαθιά	βαθύτατα	πολύ βαθιά
καλά	καλύτερα	πιο καλά	άριστα	πολύ καλά

2) les adjectifs **πολύς** , **λίγος** ➡ adverbess **πολύ** , **λίγο**

πολύ	περισσότερο	πάρα πολύ
λίγο	λιγότερο	πολύ λίγο (ελάχιστα)

3)

Adjectifs	Adverbess		
	θετικό	συγκριτικό	υπερθετικό
	νωρίς	νωρίτερα	
	εμπρός	μπροστύτερα	
	ύστερα	υστερότερα	
	πρώτα	πρωτύτερα	
	γρήγορα	γρηγορότερα	
	άνω	ανώτερα	ανώτατα
	κάτω	κατώτερα	κατώτατα
	πίσω	Πιο πίσω	et πολύ πίσω
	έξω	Πιο έξω	et πολύ έξω
- ης - ες	- ως	- έστερα ou Πιο ... - ώς	- έστατα ou Πολύ πολύ ... -ώς

Οι προθέσεις (prepositions)

με : avec

σε : à

για : pour

ως : jusqu'à

προς : vers

κατά : contre, vers

μετά : après

παρά : plutôt que

αντί : au lieu de

από : de

χωρίς, δίχως : sans

ίσαμε : jusqu'à

επάνω σε : sur

από πάνω από : au-dessus de

κάτω από : sous

από κάτω από : au-dessous de

έξω από : hors de

εξόν από : excepté

Οι σύνδεσμοι (conjunctions)

de coordination

και : et

ούτε ou **μήτε** : ni

ή ou **είτε** : ou, ou bien

μα ou **αλλά** ou **όμως** : mais

λοιπόν ou **ώστε** : donc

δηλαδή : c'est-à-dire

de subordination

πως ou **ότι** : que

όταν : quand

ενώ : tandis que

καθώς : comme

αφού : après que, puisque

πριν : avant que

όσπου : jusqu'à ce que

γιατί ou **επειδή** : parce que

να ou **για να** : pour que

μην ou **μήπως** : de peur que

οι αριθμοί

les nombres

τα αριθμητικά

les numéraux

Οι αριθμοί

1	ένα	11	ένδεκα, έντεκα	30	τριάντα
2	δύο	12	δώδεκα	40	σαράντα
3	τρία	13	δεκατρία	50	πενήντα
4	τέσσερα	14	δεκατέσσερα	60	εξήντα
5	πέντε	15	δεκαπέντε	70	εβδομήντα
6	έξι	16	δεκαέξι, δεκάξι	80	ογδόντα
7	επτά, εφτά	17	δεκαεπτά	90	ενενήντα
8	οχτώ	18	δεκαοχτώ	100	εκατό
9	εννιά, εννέα	19	δεκαεννιά		
10	δέκα	20	είκοσι	101	εκατόν ένα
200	διακόσια	600	εξακόσια	105	εκατόν πέντε
300	τρακόσια, τριακόσια	700	επτακόσια	121	εκατόν είκοσι ένα
400	τετρακόσια	800	οχτακόσια	201	διακόσια ένα
500	πεντακόσια	900	εννιακόσια		

1 000	χίλια
1 131	χίλια εκατόν τριάντα ένα
2 000	δύο χιλιάδες
2 500	δύο χιλιάδες πεντακόσια
3 000	τρεις χιλιάδες
1 000 000	ένα εκατομμύριο
2 000 000	δύο εκατομμύρια

$2 \frac{1}{4} =$ δύο και ένα τέταρτο $= 2,25 =$ δύο και είκοσι πέντε (εκατοστά)

Είναι αυτό ένα κόμμα ;

Όχι, είναι μία υποδιαστολή.

$2\ 456 =$ δύο χιλιάδες τετρακόσια πενήντα έξι

$2,456 =$ δύο και τετρακόσια πενήντα έξι (χιλιοστά)

$1 + 2 = 3$
 ένα και δύο ίσον τρία
 κάνουν

$5 - 5 = 0$
 πέντε πλην πέντε ίσον μηδέν
 κάνουν

τα αριθμητικά (les numéraux)

Απόλυτα αριθμητικά (adjectifs numéraux cardinaux)			
Les adjectifs numéraux cardinaux indiquent une quantité de personnes, d'animaux ou de choses : τρία παιδιά, πέντε άλογα, δέκα βιβλία invariables, excepté : ένας, τρία, τέσσερα	Déclinaison des adjectifs numéraux cardinaux ένας, μία, ένα, τρία, τέσσερα. Ceux-ci ont trois genres, le premier se décline <i>au singulier</i> seulement (!) et les deux autres au pluriel (!).		
		Masculin	Féminin
	Nom.	ένας	μία, μια
	Gén.	ενός	μιας
	Acc.	ένα(ν)	μία, μια
ένας, μία, ένα sont aussi les pronoms indéfinis grecs : Βλέπω ένα έργο στην τηλεόραση (je vois un film à la télé)			

Τακτικά αριθμητικά (adjectifs ordinaux)	
Les adjectifs numéraux ordinaux indiquent la position d'un objet dans une série d'objets identiques : Ο Ιούνιος είναι ο έκτος μήνας. Ο Δημήτρης είναι ο δέκατος στον κατάλογο. Πήρε το πρώτο βραβείο.	Ils se terminent en - τος et se déclinent comme les adjectifs en -ος, -ης, -ο sauf : δεύτερος έβδομος όγδοος

Πολλαπλασιαστικά αριθμητικά (multiplicatifs)	
Les adjectifs "multiplicatifs" indiquent de combien de parts unitaires est composé quelque chose. Ils se terminent en -πλός, -πλή, -πλό : διπλό παράθυρο τριπλή κλωστή	
απλός (και μονός), διπλός, τριπλός, τετραπλός, πενταπλός, εξαπλός, δεκαπλός, εικοσαπλός, εκατονταπλός	certains se forment aussi avec διπλός τρίδιπλος, δηλ. τριπλός τετράδιπλος (τετραπλός)

Αναλογικά αριθμητικά (proportionnels)
Les adjectifs "proportionnels" indiquent de combien de fois une quantité est plus grande qu'une autre. Ils se terminent en -πλάσιος, -πλάσια, -πλάσιο : Αυτός κερδίζει διπλάσια χρήματα από κείνον διπλάσιος, τριπλάσιος, τετραπλάσιος, πενταπλάσιος, δεκαπλάσιος, εικοσαπλάσιος, εκατονταπλάσιος, χιλιαπλάσιος, πολλαπλάσιος

- Les numéraux διακόσια et au delà ont 3 genres et se déclinent seulement au pluriel, comme πλούσιος.

- Les numéraux de 13 à 19 s'écrivent en un seul mot :

δεκατρία δεκαέξι

et à partir de 21 en deux mots :

είκοσι πέντε ενενήντα οχτώ

- μισός μισή μισό (1/2 unité)

si composé avec d'autres numéraux μισός devient aux 3 genres :

μισί devant une voyelle

ήμισι devant une consonne

τρεισήμισι μέρες δυόμισι ώρα

- Les numéraux composés s'écrivent à la dernière syllabe en

{

 -η si la première partie est le masculin ενας ou le féminin μια

 ενάμισης μύνας μιάμιση ώρα

 -ι dans les autres cas

ενάμισι πεπόνι εξίμισι τόνους τρεισήμισι ώρες

"personne" se dit κανείς ou κανένας, καμιά, κανένα.

Ceci signifie aussi "aucun(e)" et se décline comme l'adjectif numéral cardinal ένας μία ένα

Πίνακας των απόλυτων και των τακτικών αριθμητικών

Αραβικά ψηφία	Ελληνικά σημεία	Απόλυτα αριθμητικά	Τακτικά αριθμητικά
1	α'	ένας, μία-μια, ένα	πρώτος
2	β'	δύο, δυο	δεύτερος
3	γ'	τρεις, τρία	τρίτος
4	δ'	τέσσερις, τέσσερα	τέταρτος
5	ε'	πέντε	πέμπτος
6	ς'	έξι	έκτος
7	ζ'	εφτά, επτά	έβδομος
8	η'	οχτώ, οκτώ	όγδοος
9	θ'	εννέα, εννιά	ένατος
10	ι'	δέκα	δέκατος
11	ια'	έντεκα	ενδέκατος, εντέκατος
12	ιβ'	δώδεκα	δωδέκατος
13	ιγ'	δεκατρία	δέκατος τρίτος
14	ιδ'	δεκατέσσερα	δέκατος τέταρτος
15	ιε'	δεκαπέντε	δέκατος πέμπτος
16	ις'	δεκαέξι, δεκάξι	δέκατος έκτος
20	κ'	είκοσι	εικοστός
21	κα'	είκοσι ένας (μία, ένα)	εικοστός πρώτος
22	κβ'	είκοσι δύο	εικοστός δεύτερος
30	λ'	τριάντα	τριακοστός
40	μ'	σαράντα	τεσσαρακοστός
50	ν'	πενήντα	πεντηκοστός
60	ξ'	εξήντα	εξηκοστός
70	ο'	εβδομήντα	εβδομηκοστός
80	π'	ογδόντα	ογδοηκοστός
90		ενενήντα	ενενηκοστός
100	ρ'	εκατό	εκατοστός
101	ρα'	εκατόν ένας, εκατό μία, εκατόν ένα	εκατοστός πρώτος
102	ρβ'	εκατό δύο	εκατοστός δεύτερος
200	σ'	διακόσιοι, -ες, -α	διακοσιοστός
300	τ'	τριακόσιοι, -ες, -α	τριακοσιοστός
400	υ'	τετρακόσιοι, -ες, -α	τετρακοσιοστός
500	φ'	πεντακόσιοι, -ες, -α	πεντακοσιοστός
600		εξακόσιοι, -ες, -α	εξακοσιοστός
700	ψ'	εφτακόσιοι, -ες, -α	εφτακοσιοστός
800	ω'	οχτακόσιοι, -ες, -α	οχτακοσιοστός
900		εννιακόσιοι, -ες, -α	εννιακοσιοστός
1 000	,α	χίλιοι, χίλιες, χίλια	χιλιοστός
2 000	,β	δύο χιλιάδες	δισχιλιοστός
10 000	,ι	δέκα χιλιάδες	δεκκισχιλιοστός
100 000	,ρ	εκατό χιλιάδες	εκατοντακισχιλιοστός
1 000 000		ένα εκατομμύριο	εκατομμυριοστός
1 000 000 000		ένα δισεκατομμύριο	δισεκατομμυριοστός

Οι αντωνυμίες

(les pronoms)

Mots utilisés à la place des noms ou des adjectifs. Sont de 8 types :

προσωπικές	-----	personnels
κτητικές	-----	possessifs
αυτοπαθείς	-----	réfléchis
οριστικές	-----	définis
δεικτικές	} συσχετικές (corrélatifs)	démonstratifs
αναφορικές		relatifs
ερωτηματικές		interrogatifs
αόριστες		indéfinis

Προσωπικές (Pronoms personnels)

Montrent	celui qui parle	εγώ	(1 ^{ère} personne)
	celui à qui on parle	εσύ	(2 ^{ème} personne)
	celui dont il est question	αυτός	(3 ^{ème} personne)

Deux types

"fort" quand on veut accentuer ou distinguer quelqu'un des autres
Ποιον φώναξαν; - Εμένα.
Εσένα θέλω. Να φύγουν αυτοί, όχι εσείς

"faible" plus fréquent, sans distinguer ou accentuer.
Με φώναξε. Σε θέλω. Μου το πήρε, σου το έδωσε, φέρε το

Type		1 ^{ère} personne		2 ^{ème} personne		3 ^{ème} personne					
		fort	faible	fort	faible	fort			faible		
Ενικός	Ον.	εγώ	-	εσύ	-	αυτός	αυτή	αυτό	τος	τη	το
	Γεν.	εμένα	μου	εσένα	σου	αυτού	αυτής	αυτού	του	της	του
	Αιτ.	εμένα	με	εσένα	σε	αυτόν	αυτή(ν)	αυτό	τον	τη(ν)	το
	Κλητ.	-	-	εσύ	-	-	-	-	-	-	-
Πληθυντικός	Ον.	εμείς	-	εσείς	-	αυτοί	αυτές	αυτά	τοι	τες	τα
	Γεν.	εμάς	μας	εσάς	σας	αυτών	αυτών	αυτών	τους	τους	τους
	Αιτ.	εμάς	μας	εσάς	σας	αυτούς	αυτές	αυτά	τους	τις (τες)	τα
	Κλητ.	-	-	εσείς	-	-	-	-	-	-	-

εσύ, έλα πιο κοντά ! Toi (fort), viens plus près !
 Προχωρείτε, εσείς ! Avancez, vous !

Le pronom **"τις"** se place avant le verbe, tandis que **"τες"** après.

Τις βλέπω που περνούν εκεί κάτω, σταμάτησέ **τες**. Je les vois (elles) qui passent là-bas, arrête les !

Αν τις δεις, χαιρέτα **τες**. Si tu les vois salue les (elles).

Όσο για το Γιάννη, δεν τον είδα καθόλου. Pour ce qui concerne Jean, je ne l'ai pas vu du tout.

Να **την** Ελένη. La voici Hélène
pronoms personnels de prévision

Τον είδες με τα μάτια σου τον πατριάρχη; L'as tu vu de tes yeux le patriarche ?

L'accusatif du masculin **"τον"**, **"αυτόν"** garde toujours le **"ν"**.

L'accusatif du féminin **"τη(ν)"**, **"αυτή(ν)"** garde le **"ν"** si le mot qui suit débute par une voyelle ou **κ,π,τ,μπ,ντ,γκ,τσ,τζ,ξ,ψ**.

exemples : Τον Βλέπω. Αυτόν θέλω. Την έχω δει. Αυτήν ήθελα
 Αυτή θέλω. Θα μας τη δώσουν.

Κτητικές (Pronoms possssifs)

Révèlent à qui appartient quelque chose.

Il s'agit des pronoms personnel "type faible" au génitif.

singulier	[	μου σου του
		της
		του
pluriel	[	μας σας τους

Το βιβλίο μου. Η ποδιά της. Τα παιχνίδια τους.

Ο πατέρας μου και ο φίλος του.

Mon père et son ami.

Η κόρη του με τη φίλη της.

Sa fille avec son ami.

Το παιδί καταγίνεται με τα παιχνίδια του.

L'enfant s'affaire avec ses jouets

Lorsque l'on souhaite accentuer le fait que quelque chose appartient à quelqu'un, ou faire ressortir celui qui possède, ou encore dire simplement à qui appartient quelque chose, on utilise les pronoms suivants :

	1 ^{ère} personne	2 ^{ème} personne	3 ^{ème} personne
un possesseur	δικός μου δική μου δικό μου	δικός σου δική σου δικό σου	δικός του (της) δική του (της) δικό του (της)
plusieurs possesseurs	δικός μας δική μας δικό μας	δικός σας δική σας δικό σας	δικός τους δική τους δικό τους

à décliner

Τα βιβλία είναι δικά του, όχι δικά σου.

Αυτό είναι δικό μου.

Ο δικός μου πατέρας.

Των δικών μου φίλων

Αυτοπαθείς (Pronoms réfléchis)

Révéleut que la même personne agit et reçoit l'action. Ces pronoms ont seulement le génitif et l'accusatif et se déclinent comme "καλός".

SINGULIER

	1 ^{ère} personne	2 ^{ème} personne	3 ^{ème} personne
Γεν	του εαυτού μου	του εαυτού σου	του εαυτού του (της)
Αιτ	τον εαυτό μου	τον εαυτό σου	τον εαυτό του (της)

PLURIEL

	1 ^{ère} personne	2 ^{ème} personne	3 ^{ème} personne
Γεν	του εαυτού μας ή των εαυτών μας	του εαυτού σας ή των εαυτών σας	του εαυτού τους (των) ή των εαυτών τους
Αιτ	τον εαυτό μας ή τους εαυτούς μας	ή τους εαυτούς σας	τον εαυτό τους (των) ή τους εαυτούς τους (των)

Αυτοί σκέπτονται μόνο τον εαυτό τους.

Ceux là pensent seulement à eux.

Φροντίζω τον εαυτό μου.

Je prends soin de moi.

Οριστικές (Pronoms définis)

Définissent ou distinguent quelqu'un ou quelque chose de ses semblables.

Ces pronoms sont :

l'adjectif (avec l'article) **ο ίδιος** **η ίδια** **το ίδιο**

l'adjectif (sans l'article) **μόνος** **μόνη** **μόνο**

accompagné du génitif des pronoms personnels à la forme faible

μου σου του μας σας τους

Έρθε ο ίδιος ο πατέρας του (ο πατέρας του, όχι κανένας άλλος)
Son père lui-même arriva (son père et pas une autre personne)

Μας επισκέφτηκαν την ίδια τη μέρα (όχι άλλη μέρα)
Ils nous ont rendu visite ce jour même (et pas un autre jour)

Κάνει τις δουλειές του μόνος του (όχι με άλλος)
Il fait ses travaux tout seul (pas avec d'autres).

Δεικτικές (Pronoms démonstratifs)

S'utilisent pour montrer ou désigner.

τούτος τούτη τούτο désigne ce qui est très près (peu utilisé)

Τούτο είναι το βιβλίο μου

εκείνος εκείνη εκείνο désigne ce qui est éloigné

Εκείνο εκεί το σπίτι είναι καλοχτισμένο.

Εκείνο το χρόνο μέναμε στο χωριό.

τέτοιος τέτοια τέτοιο désigne la qualité du nom (un tel, une telle)

Δεν είναι τέτοιος που νομίζεις. Il n'est pas tel que tu le crois.

τόσος τόση τόσο désigne la quantité du nom

Πέρασαν τόσα χρόνια από τότε.

αυτός αυτή αυτό désigne ce qui est près ou déjà évoqué avant

Αυτός ο κύριος είναι γείτονάς μας.

Θα έρθει αυτές τις μέρες.

Αυτά είπε και σώπασε.

N'oubliez pas que **αυτός, ή, ό** deviennent :

- **adjectifs démonstratifs** quand ils sont suivis d'un article défini et d'un substantif:

Αυτή η γυναίκα είναι καλή. (Cette femme est gentille)

Βλέπω αυτήν τη(ν) γυναίκα. (Je vois cette femme)

- et **pronoms démonstratifs** :

Βλέπω αυτόν. (Je vois celui-ci)

Se déclinent comme les noms ou adjectifs ayant les mêmes terminaisons.

singulier							
masculin			féminin		neutre		
<i>Ονομ.</i>	αυτός	lui (sujet)	<i>Ονομ.</i>	αυτή	elle (sujet)	<i>Ονομ.</i>	αυτό
<i>Γεν.</i>	αυτού	de lui ou à lui	<i>Γεν.</i>	αυτής	d'elle ou à elle	<i>Γεν.</i>	αυτού
<i>Αιτ.</i>	αυτόν	lui (obj. direct,indirect)	<i>Αιτ.</i>	αυτή(ν)	elle (obj. dir. indir.)	<i>Αιτ.</i>	αυτό

			pluriel		
masculin			féminin		neutre
<i>Ονομ.</i>	αυτοί	eux (sujet)	<i>Ονομ.</i>	αυτές	elles (sujet)
<i>Γεν.</i>	αυτών	d'eux ou à eux	<i>Γεν.</i>	αυτών	d'elles ou à elles
<i>Αιτ.</i>	αυτούς	eux (objet direct ou indirect)	<i>Αιτ.</i>	αυτές	elles (obj. dir. indir.)
					<i>Ονομ.</i> αυτά
					<i>Γεν.</i> αυτών
					<i>Αιτ.</i> αυτά

Αναφορικές (Pronoms relatifs)

όσος **όση** **όσο** (se décline sans article) tout(s) ce qui, autant que (en nombre)

Ήρθαν όσοι μπόρεσαν

όποιος **όποια** **όποιο** (se décline sans article) celui qui

Όποιος θέλει ας δοκιμάσει
Βάλε όποια ρούχα θέλεις.

ό,τι (invariable) Ce que ...

Έλα ό,τι ώρα μπορείς.
Έφαγαν ό,τι φαγητά βρέθηκαν.
Κάμε ό,τι μπορείς.
Παίρνει ό,τι του δίνουν.
Γράφε ό,τι ξέρεις.
Είπε ότι θα 'ρθει ό,τι ώρα μπορέσει.

ο οποίος **η οποία** **το οποίο** (remplace "που") lequel, qui, que
(plus de précision que "που")

που (invariable) que, qui

Ο άνθρωπος που είδα.
Οι μέρες που πέρασαν.
Οι φωνές των παιδιών που παίζουν.

Les pronoms " όποιος, -α, -ο " ; " όσος, -η, -ο " ; "ό,τι" s'associent avec "-δήποτε", ainsi la signification des pronoms devient encore plus indéfinie !

οποιοσδήποτε **οποιαδήποτε** **οποιοδήποτε** quiconque, qui que ce soit,
(quelconque en 3ème sens)

οσοσδήποτε **οσηδήποτε** **οσοδήποτε** quelque (grand, nombreux,...) que

οτιδήποτε **οτιδήποτε** **οτιδήποτε** quoi que ce soit

Οποιοσδήποτε δυσκολίες.
Οτιδήποτε ζητήσεις θα πάρεις.

le verbe "**prendre**" au futur:
παίρνω, έπαιρνα, πήρα, **θα πάρω**

Ερωτηματικές (Pronoms interrogatifs)

Τι (invariable) que, quel(le) ?

Τι θα κάμουμε ; Τι ώρα έρχεται ; Τι παιδιά είναι αυτά ;

ποιος ποια ποιο qui ?

Ποιοι έρχονται ; Ποια ώρα θα φύγουμε ; Για ποιο πράγμα μιλάς ;

τίνος τίνων (génitif de **ποιος**) de qui ?

Τίνος είναι το χωράφι ; Τίνων παιδί είναι ο μικρός ;

πόσος πόσο πόσο combien ?

Πόσες μέρες πέρασαν ; Πόσα χρωστώ ;

Attention

Ποιο χωριό βρίσκεται **πιο** μακριά ; Quel village se trouve plus loin ?

↖
adverbe de quantité

(Pronoms indéfinis)

S'utilisent pour quelqu'un ou quelque chose que l'on ne connaît pas.

ένας **μια (μία)** **ένα** (identique au numéral) Μου έλεγε ένας.

κανένας (κανείς) καμιά (καμία) κανένα (se décline au singulier seulement)

DEUX SENS

"quelqu'un" si la phrase n'est pas une négation
Αν με ζητήσει κανείς. Πέρασε από το σπίτι καμιά μέρα.
Αν δεις κανένα παιδί στο δρόμο.

"personne" s'il y a négation (mais aussi parfois quelqu'un !)
Αν δεν το πήρε κανείς (κάποιος), θα βρεθεί.
Δεν το πήρε κανείς. Δεν τον είδε κανείς (ούτε ένας)

κάποιος **κάποια** **κάποιο**

Ήρθε κάποιος.
Είδα κάποιον στο δρόμο.
Κάποια μέρα.

μερικοί μερικές μερικά

Μερικοί το πίστεψαν.
Μερικές γυναίκες.
Έκαμα μερικά ψώνια..

κάτι , κατιτί

Κάτι θα έγινε.
Ξέρω κι εγώ κατιτί.
Ήταν κάτι άνθρωποι.
Διάβασα σε κάτι βιβλία.

τίποτα τίποτε

DEUX SENS { α) Πες μας τίποτε (κάτι). Έμαθες τίποτε (κάτι) νέα ;
 Αν βρεις τίποτε κάστανα, παίρνεις και για μένα.
 β) Δεν ξέρω τίποτε. Τι θέλεις ; - Τίποτε.

κάμποςος κάμποση κάμποσο

Ήταν κάμποσοι άνθρωποι.
Πέρασε κάμποση ώρα.
Έχω κάμποσα βιβλία

Pronoms indéfinis (suite)

κάθε

invariable

καθένας

καθεμιά

καθένα

se déclinent au singulier

καθετί

invariable

(Ο) κάθε άνθρωπος.

(Το) κάθε παιδί.

Κάθε βδομάδα.

Η πρόοδος του κάθε παιδιού.

Κάθε δυο χρόνια.

Ο καθένας με τη σειρά του.

Καθεμιά τη δουλειά της. Δεν πρέπει να λέμε ο καθένας άνθρωπος, αλλά ο κάθε άνθρωπος.

καθετί

Θ'ακούσω (το) καθετί που θα πεις.

(ο, η, το) δείνα

(ο, η, το) τάδε

utilisés si on ne veut pas nommer

Ήρθε ο δείνα και μου λέει.

Να πας στο τάδε μέρος.

άλλος, άλλη, άλλο

Που είναι ο άλλος ;

Έλα άλλη μέρα.

Άλλα παιδιά φώναζαν.

ΡΗΜΑΤΑ

ρήματα

(verbes)

Διαθέσεις τών ρημάτων

διαθέση : disposition, ordonnance, humeur, état, situation, diathèse
ou, grammaticalement VOIX

La propriété qu'a le verbe de montrer ce que le sujet fait, subit, ou dans quel état il se trouve s'appelle:

διάθεση (voix)

Il y a quatre "voix" :

l'active	ενεργητική
la passive	παθητική
la moyenne	μέση
la neutre	ουδέτερη

Exemples :

Ο γεωργός οργώνει το χωράφι
L'agriculteur entoure le champ.

Le sujet fait quelque chose, agit

ενεργητική

Ο κάμπος φωτίστηκε από τον ήλιο (φωτίζομαι)
La plaine a été éclairée par le soleil

Ξεριζώθηκε από τόν αέρα
(Il, elle) a été arrachée par le vent.

Le sujet reçoit, subit une action d'ailleurs

παθητική

Το πρωί σηκώνομαι στίς εφτά.
Le matin je me lève à 7 (h)

Ετοιμάζομαι να πάω στή δουλειά.
Je me prépare pour aller au travail.

Le sujet (moi) agit et l'action se retourne sur lui (le concerne)

μέση

Το παιδί κοιμάται (πεινώ, διψώ)
L'enfant dort.

Οι μαθητές μου κάθονται.
Mes élèves s'assoient.

Le sujet se trouve dans un état.

ουδέτερη

Φωνές

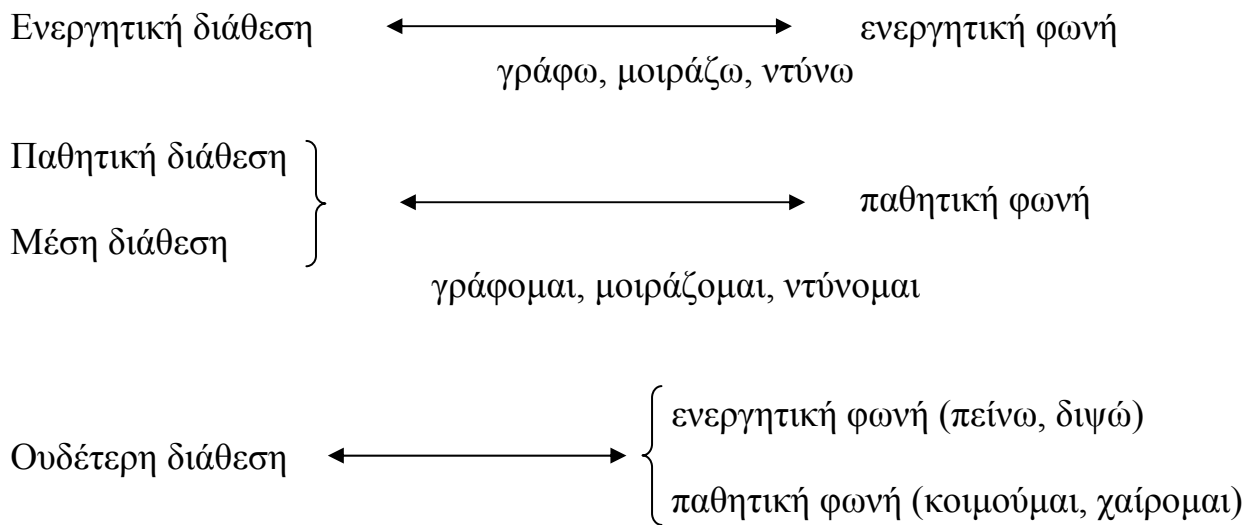
(voix active et voix passive)

L'ensemble des verbes qui ont pour terminaison **-ω** à la première personne de l'indicatif présent constitue la forme active:

ενεργητική φωνή

L'ensemble qui se termine par **-μαι** constitue la forme passive :

παθητική φωνή

Beaucoup de verbes ont les deux voix

ακούω ακούομαι

Certains verbes ont seulement la voix active : ζω, ξυπνώ, γερνώ, τρέχω

Certains verbes ont seulement la voix passive : έρχομαι, φαίνομαι, χρειάζομαι
(έχουν αποθέσει ή αποβάλει
τήν ενεργητική φωνή)

DEUX TYPES DE VERBES

PREMIER GROUPE: paroxytons (qui ont l'accent sur l'avant dernière syllabe)

(exemple: écrire)

PRESENT	VOIX ACTIVE	VOIX PASSIVE
	γράφω γράφεις γράφει γράφουμε γράφετε γράφουν	γράφομαι γράφεσαι γράφεται γραφόμαστε γράφεστε γράφονται

DEUXIEME GROUPE: oxytons (qui ont l'accent sur la dernière syllabe)

(exemple: aimer)

PRESENT	VOIX ACTIVE	VOIX PASSIVE
	αγαπάω -ώ αγαπάς αγαπάει -ά αγαπούμε, αγαπάμε αγαπάτε αγαπούν, αγαπάν(ε)	αγαπιέμαι αγαπιέσαι αγαπιέται αγαπιόμαστε αγαπιέστε αγαπιούνται

Remarque : l'accent ne se déplace jamais, sauf à la première personne du pluriel de la voix passive car γρα-φό-μα-στε ayant quatre syllabes, aurait été accentué à la quatrième syllabe en partant de la fin : ceci est impossible car nous savons qu'aucun mot en grec ne s'accroît au delà de la 3ème syllabe en partant de la fin (antépénultième).

Παρατατικός (imparfait)

Montre quelque chose qui se faisait dans le passé de façon continue.

Terminaisons de ce temps pour les deux groupes de verbes :

1 ^{er} groupe		2 ^{ème} groupe	
Forme active	Forme médio-passive	Forme active	Forme médio-passive
-α	-όμουν	-ούσα	-ιόμουν
-ες	-όσουν	-ούσεξ	-ιόσουν
-ε	-όταν	-ούσε	-ιόταν
-αμε	-όμαστε	-ούσαμε	-ιόμαστε
-ατε	-όσαστε	-ούσατε	-ιόσαστε
-αν	-όνταν	-ούσαν	-ιόνταν

Les verbes du premier groupe, les paroxytons (accentués à l'avant dernière syllabe du présent actif), prennent parfois l'argument **ε** ou **η**. Étant donné qu'à la voix active de l'imparfait, l'accent se déplace d'une syllabe vers le début du mot, les verbes qui n'ont que deux syllabes et qui commencent par une consonne doivent en créer une troisième : ceci s'effectue grâce à l'augment qui se conserve quand il est accentué et disparaît quand il ne l'est pas (aux 1ère et 2ème personne du pluriel l'accent se remet à la 2ème syllabe avant la fin).

Exemples : πίνω → έπινα γράφω → έγραφα

AORISTE

(Temps de la conjugaison à valeur de passé, mais n'indiquant pas une datation précise.)

Son utilisation est d'un abord facile, même si sa formation n'est pas toujours aussi évidente. L'aoriste grec, ou passé composé, indique une action qui a eu lieu dans le passé mais qui est déjà terminée quand on parle, depuis longtemps même, à l'inverse de l'imparfait qui peut aussi désigner l'action venant de se terminer juste au moment où l'on parle.

En plus, l'imparfait marque la durée ou la répétition tandis que l'aoriste décrit une action déjà passée et terminée, déterminée et momentanée. Exemple : hier, je suis allé au cinéma; j'allais souvent au cinéma autrefois.

L'aoriste est employé pour exprimer indifféremment le passé simple ou le passé composé français. Ceci ne devrait pas déconcerter dans la mesure où, en français, le passé simple a presque totalement disparu dans la langue parlée et a été remplacé par le passé composé.

L'aoriste suit des règles précises de formation, en fonction de la dernière lettre qui "caractérise" le radical du verbe et que nous pouvons trouver en enlevant les terminaisons **-ω** ou **-ώ** (pour la voix active) et **-όμαι, -ιέμαι, -άμαι, -ούμαι** (pour la voix passive).

La première catégorie regroupe les verbes dont la dernière lettre du radical est soit une voyelle simple ou un groupe de voyelles, soit la lettre **-ν**, ou bien, parfois la lettre **-ζ**. Ils font leur aoriste en **"-σα"**
Exemples :

ειδοποιώ (prévenir):	-ΟΙ avant la terminaison	ειδοποίησα (Je prévenai)
πιάνω (tenir) :	-ν avant la terminaison	έπιασα (j'ai tenu)
γυρίζω (retourner) :	-ζ avant la terminaison	γυρίσα (je suis retourné)

La 2ème catégorie comprend les verbes dont la lettre qui détermine la fin du radical est **-β** ou **-φ**. Ils font leur aoriste en **"-ψα"**

Exemples:

κλέβω (voler, dérober)	έκλεψα (je volai, j'ai volé)
περιγράφω (décrire)	περιέγραψα (je décrivai). Ce verbe prend un augment indépendamment du περι car celui-ci ne fait pas partie de la structure proprement dite.

La 3ème catégorie, pour laquelle il n'y a pas de règle, ne comprend pas un très grand nombre de verbes à retenir.

Les 2 auxiliaires **είμαι, έχω** font leur aoriste en **ήμουν** et **είχα**, exactement comme à l'imparfait. Le sens renseigne sur l'un ou l'autre des temps.

L'accent qui monte à l'aoriste suit exactement les mêmes règles que l'imparfait : l'augment **έ** ou **ή** disparaît dès qu'il n'est pas accentué (1ère et 2ème personnes du pluriel). Ceci concerne seulement les verbes du 1er groupe :

ειδοποιώ (prévenir)	ειδοποίησα, ειδοποιήσαμε, ειδοποιήσατε
πιάνω (attraper)	έπιασα, πιάσαμε, πιάσατε
περιγράφω (décrire)	περιέγραψα, περιγράψαμε, περιγράψατε
Attention : λέω (dire)	είπα, είπαμε, είπατε

Quelques remarques concernant la formation de l'aoriste de la voix médio-passive:

- a) les verbes dont l'aoriste se termine en **-σα** à la voix active font **-θηκα** ou **-στηκα** à la voix médio-passive.

ευχαριστώ (je remercie)

ευχαρίστησα (j'ai remercié)

ευχαριστιέμαι (je me réjouis, je me fais plaisir)

ευχαριστήθηκα (je me suis fait plaisir)

ακούω (j'entends)

άκουσα (j'ai entendu)

ακούγομαι (je suis entendu)

ακούστηκα (j'ai été entendu)

- b) L'aoriste en **-ψα** à la voix active donne **-φτηκα** à la voix médio-passive.

γράφω (j'écris)

έγραψα (j'ai écrit)

γράφομαι (je m'écris)

γράφτηκα (je me suis écrits)

- c) L'aoriste en **-ξα** à la voix active donne **-χτηκα** à la voix médio-passive.

διαλέγω (je choisis)

διάλεξα (j'ai choisi)

διαλέγομαι (je suis choisi)

διαλέχτηκα (j'ai été choisi)

- d) Les verbes qui se terminent en **-άω** et **-έω**, et qui forment leur aoriste de la voix active en **-ψα** font **-αύτηκα** ou **-εύτηκα** (et non **-χτηκα**) à l'aoriste de la voix médio-passive.

παύω (forme moins usitée que **σταματάω-ώ** : j'arrête, je cesse) – **έπαψα** (j'ai cessé)

παύομαι (je suis arrêté) – **παύτηκα** (j'ai été arrêté)

λατρεύω (j'adore) – **λάτρεψα** (j'ai adoré) **λατρεύομαι** (je suis adoré) – **λατρεύτηκα** (j'ai été adoré)

voix active	voix médio-passive
en -σα	-θηκα ou -στηκα
en -ψα	-φτηκα
en -ξα	-χτηκα

Attention : les verbes qui se terminent en **-άω** et **-έω** et qui forment leur aoriste de la voix active en **-ψα** font **-αύτηκα** ou **-εύτηκα** et non **-χτηκα**.

λατρεύω (j'adore) **λάτρεψα** **λατρεύομαι** **λατρεύτηκα**

En ce qui concerne les verbes de la 2ème catégorie dont l'aoriste n'a pas de **-σ-** :

ρ, λ, ρν, λν donnent **-θηκα** et tout le reste **-νθηκα** ou **-θηκα**.

Exemples : **παίρνω** (je prends) - **πήρα** - **παίρνομαι** - **πάρθηκα**

Classification des verbes en fonction de la dernière lettre du radical à la 1ère personne de l'indicatif présent.

Deux groupes de conjugaisons : les verbes qui ont un –σ devant la terminaison aoriste (voix active seulement) et ceux qui n'en ont pas (remarque : ξ et ψ comportent σ).

Aoriste avec suffixe sigmatique : c'est à cette catégorie qu'appartiennent la plupart des verbes grecs.

Verbes paroxytons : Lorsque la dernière voyelle du radical est :

- a) une voyelle ou un groupement de voyelle, l'aoriste se termine en –σα. *Ακούω* (j'entends, j'écoute) – *άκουσα*. Exception : *κλαίω* (je pleure) – *έκλαψα*.
Attention : *αυ* et *ευ* ne constituent pas un groupement de voyelles
- b) *τ, θ, σ, ζ*, l'aoriste se termine soit en –σα soit en –ξα.
γυρίζω (je rentre, je tourne) – *γύρισα* *κοιτάζω* (je regarde) – *κοίταξα*
- c) *ν*, l'aoriste se forme également en –σα. Dans cette sous catégorie, les verbes dont la terminaison est –ώνω forment toujours l'aoriste en σα : *τελειώνω* (je finis) – *τελείωσα*.
Parmi ceux qui se terminent en –νω, –αίνω, –άνω certains forment l'aoriste en –σα et d'autres perdent la lettre ν et modifient la consonne qui précède ν.
- d) *π, β, φ, πτ, φτ, αυ, ευ* donnent l'aoriste en –ψα : *γράφω* – *έγραψα* *δουλεύω* – *δούλεψα*
exception : *πέφτω* (je tombe) – *έπεσα*
- e) *κ, γ, χ, χν*, (et certains verbes dont la dernière lettre du radical est *τ, θ, σ, ζ*) en –ξα.
διαλέγω (je choisis) – *διάλεξα* *προσέχω* (je fais attention) – *πρόσεξα*.

Verbes oxytons :

Forment leur aoriste en –ησα : *ζητάω-ώ* (je demande) – *ζήτησα*

Plusieurs verbes oxytons ne suivent pas cette règle et forment l'aoriste en :

- *ασα* : *γελώ* (je ris) *γέλασα* *πεινώ* (j'ai faim) *πείνασα* *διψώ* (j'ai soif) *δίψασα*
- *υσα* : *μεθώ* (je m'enivre) *μέθυσα*
- *ηξα* : *τραβώ* (je tire) *τράβηξα*
- *εσα* : *μπορώ* (je peux) *μπόρεσα*
- *αξα* : *πετώ* (je lance, je vole) *πέταξα*
- *εψα* : *θαρρώ* (je suppose, peu usité) *θάρρεψα*

Aoriste sans –σ : les verbes qui forment l'aoriste en α sont ceux dont la dernière lettre est :

- a) *ρ, λ, ρν, λν* : *προσφέρω* – *πρόσφερα* *προσβάλλω* – *πρόσβαλα* *φέρνω* – *έφερα* *στέλνω* – *έστειλα*.

NB : les verbes qui se terminent en –λλω ont un seul λ à l'aoriste : *παραγγέλλω* ou *παραγγέλνω* –

παράγγειλα. Ils changent parfois le radical que le verbe a à l'indicatif présent. C'est le cas de *φέρνω* qui perd le ν de *στέλνω* qui perd le ν et prend la lettre ι en plus.

- b) *ν, μ* : *κάνω* – *έκαμα*

Certains de ces verbes changent également leur radical : *πλένω* – *έπλυνα* *πίνω* – *ήπια*

Les verbes qui se terminent en –αίνω et qui n'ont pas l'aoriste en –σα se divisent en 3 catégories :

l'aoriste perd la syllabe *αιν* : *καταλαβαίνω* – *κατάλαβα*

aoriste en –ανα : *ζεσταίνω* – *ζέστανα*

aoriste en –υνα : *ομορφαίνω* – *ομόρφυνα*

Une autre catégorie : les verbes dont l'aoriste n'a pas de σ : *βλέπω* – *είδα* *λέω* – *είπα* etc.

Μέλλοντας

(futur)

Εξακολουθητικός μέλλοντας

Futur continu (simple). ce que le verbe signifie se fera sans interruption ou avec répétition:

θα + indicatif présent

θα γράφω

Στιγμιαίος μέλλοντας

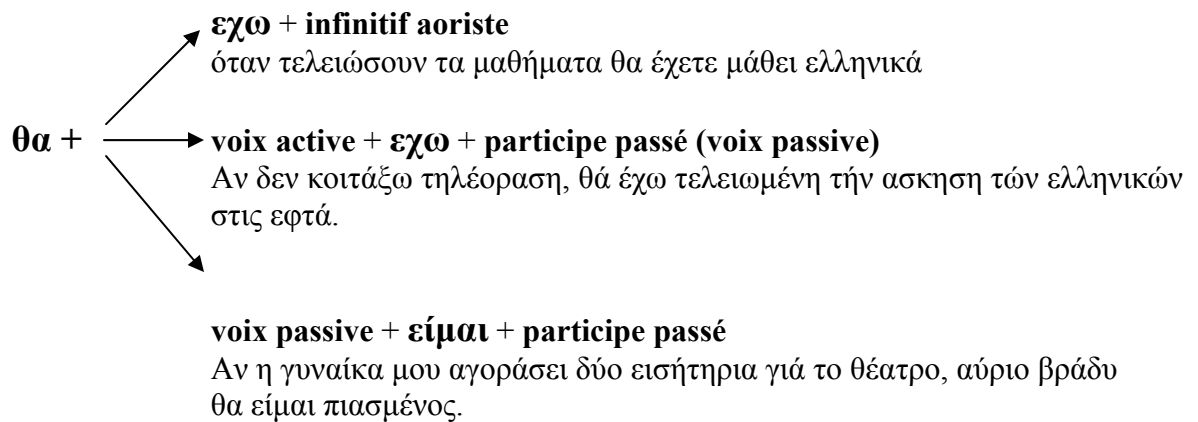
Futur instantané : se fera sans répétition, de façon discontinue

θα + aoriste

θα γράψω

Ο συντελεσμένος μέλλοντας

Futur antérieur : il déclare quelque chose qui sera fini dans le futur à condition qu'avant se déroule quelque chose d'autre.

Παρακείμενος (passé composé)

Il déclare que ce que le verbe signifie a eu lieu dans le passé et, au moment où l'on parle, il est fini. Sauf que le résultat continue d'exister maintenant.

έχω + infinitif de l'aoriste

Έχω δέσει

voix active : **έχω + participe passé (voix active)**

Έχω δεμένο

voix passive : **είμαι + participe passé (voix passive)**

Είμαι διαβασμένη

Souvent, à la place du passé composé, on peut utiliser l'aoriste sans que le sens change.

Αόριστος : **Μελέτησε για τούς διαγωνισμούς ;**
Παρακείμενος : **Έχει μελετήσει για τους διαγωνισμούς ;**

Αόριστος : **Ταξιδέψαμε σε πολλά μέρη.**
Παρακείμενος : **Έχουμε ταξιδέψει σε πολλά μέρη.**

On n'utilise pas le passé composé quand on sait la date ("quand") où quelque chose a eu lieu au passé.

Μόνο αόριστος

**Χτες έκανα γυμναστική
Πέρσι πήγα στο Παρίσι.
Το αεροπλάνο έφτασε πριν μισή ώρα.**

Παρακείμενος ή αόριστος

**Έχω κάνει γυμναστική
"versus" Έχω πάει στο Παρίσι πολλές φορές.
Δεν έχει φτάσει ακόμα το αεροπλάνο.
Δεν έφτασε ακόμα το αεροπλάνο.**

Μετοχή

(participe)

Se présente aux 2 voix (active et passive). Peut se conjuguer dans certains cas. Existe aux 3 genres.

A la voix active : construit à partir de l'indicatif présent

Paroxytons : radical + **οντας**

Oxytons: radical + **ωντας**

τρέχω	τρέχοντας
διαβάζω	διαβάζοντας
αγαπώ	αγαπώντας
(ε)ρωτώ	ρωτώντας
περνώ	περνώντας

A la voix passive : construit à partir du présent ou du passé composé

partie du radical + **μένος**

(aux 3 genres : **ος – η – ο**)

δένω	δένομαι	δεμένος
γράφω	γράφομαι	γραμμένος
αγαπώ	αγαπιέμαι	αγαπημένος

Άσκηση (exercice)

Απαντήστε χρησιμοποιώντας μετοχή :

- 1- *Πώς πέρασε το απόγευμα του ;*
- 2- *Πότε έμαθαν τα νέα ;*
- 3- *Πότε διαπίστωσαν ότι υπήρχε απεργία ;*
- 4- *Πώς γύρισε στο σπίτι το κοριτσάκι ;*
- 5- *Πώς την παρακάλεσε να τον συγχωρέσει ;*

Συμπληρώστε χρησιμοποιώντας μετοχή :

- 1- *Μου αρέσει να διαβάζω την εφημερίδα μου τον καφέ μου.*
- 2- *Ο πατέρας δεν επιτρέπει να μελετάμε μουσική.*
- 3- *Περπατούσαμε στο δάσος δυνατά.*
- 4- *Αποχαιρέτησαν όλους τους γείτονες*
- 5- *Συζητούσαμε ούζο και μεζεδάκια.*
- 6- *..... είδα ότι έλειπαν όλα μας τα χρήματα.*

Auxiliaires : être & avoir

είμαι

INDICATIF				
Présent	Imparfait	Futur continu/ momentané	Aoriste	
είμαι είσαι είναι είμαστε είσαστε, είστε είναι	ήμουν ήσουν ήταν ήμαστε, ήμασταν ήσαστε, ήσασταν ήταν	θα είμαι θα είσαι θα είναι θα είμαστε θα είσαστε, είστε θα είναι	ήμουν ήσουν ήταν ήμαστε ήσαστε ήταν	υπήρξα υπήρξες υπήρξε υπήρξαμε υπήρξατε υπήρξαν
Passé composé		Plus que parfait		
έχω υπάρξει έχεις υπάρξει έχει υπάρξει έχουμε υπάρξει έχετε υπάρξει έχουν υπάρξει		είχα υπάρξει είχες υπάρξει είχε υπάρξει είχαμε υπάρξει είχατε υπάρξει είχαν υπάρξει		

Subjonctif Présent	Subjonctif Aoriste	Subjonctif Passé
να είμαι να είσαι να είναι να είμαστε να είσαστε, είστε να είναι	να υπάρξω να υπάρξεις να υπάρξει να υπάρξουμε να υπάρξετε να υπάρξουν	να έχω υπάρξει να έχεις υπάρξει να έχει υπάρξει να έχουμε υπάρξει να έχετε υπάρξει να έχουν υπάρξει

Conditionnel	Impératif	Participe présent
θα ήμουν	να είσαι να είσαστε, να είστε	όντας

έχω

INDICATIF			
Présent	Imparfait	Futur continu/ momentané	Aoriste
έχω έχεις έχει έχουμε έχετε έχουν	είχα είχες είχε είχαμε είχατε είχαν	θα έχω θα έχεις θα έχει θα έχουμε θα έχετε θα έχουν	είχα είχες είχε είχαμε είχατε είχαν
Subjonctif	Conditionnel	Impératif	Participe présent
να έχω	θα είχα	έχε έχετε	έχοντας

ΑΛΛΑΖΩ
PREMIER GROUPE (Paroxytons) VOIX ACTIVE

Temps	Indicatif	Subjonctif	Impératif	Infinitif	Participe présent
Présent	αλλάζω αλλάξεις αλλάξει αλλάζουμε αλλάξετε αλλάζουν	αλλάζω αλλάξεις αλλάξει αλλάζουμε αλλάξετε αλλάζουν	άλλαξε αλλάξετε		αλλάζοντας
Imparfait	άλλαζα άλλαζες άλλαζε άλλάζαμε άλλάζατε άλλαζαν				
Aoriste	άλλαξα άλλαξες άλλαξε άλλάξαμε άλλάξατε άλλαξαν	αλλάξω αλλάξεις αλλάξει αλλάζουμε αλλάξετε αλλάζουν	άλλαξε αλλάξετε	αλλάξει	
Futur	(continu) θα αλλάζω	θα αλλάξω			
Passé composé	έχω αλλάξει	έχω αλλάξει			
Plus-que-parfait	είχα αλλάξει				

ΓΡΑΦΩ

Temps	Indicatif	Subjonctif	Impératif	Infinitif	Participe Présent
Présent	γράφω γράφεις γράφει γράφουμε γράφετε γράφουν	γράφω γράφεις γράφει γράφουμε γράφετε γράφουν	γράφε γράφετε		γράφοντας
Imparfait	έγραφα έγραφες έγραφε γράφαμε γράφατε έγραφαν				
Aoriste	έγραψα έγραψες έγραψε γράψαμε γράψατε έγραψαν	γράψω γράψεις γράψει γράψουμε γράψετε γράψουν	γράψε γράψετε	γράψει	
Futur	(continu) θα γράφω	θα γράψω			
Passé composé	έχω γράψει	έχω γράψει			
Plus-que-parfait	είχα γράψει				

ΧΑΝΩ**PREMIER GROUPE (Paroxytons) VOIX ACTIVE**

Temps	Indicatif	Subjonctif	Impératif	Infinitif	Participe présent
Présent	χάνω χάνεις χάνει χάνουμε χάνετε χάνουν	χάνω χάνεις χάνει χάνουμε χάνετε χάνουν	χάνε χάνετε		χάνοντας
Imparfait	έχανα έχανες έχανε χάναμε χάνατε έχαναν				
Aoriste	έχασα έχασες έχασε χάσαμε χάσατε έχασαν	χάσω χάσεις χάσει χάσουμε χάσετε χάσουν	χάσε χάστε	χάσει	
Futur	(continu) θα χάνω	θα χάσω			
Passé composé	έχω χάσει	έχω χάσει			
Plus-que-parfait	είχα χάσει				

ΔΡΟΣΙΖΩ

Temps	Indicatif	Subjonctif	Impératif	Infinitif	Participe Présent
Présent	δρoσίζω δρoσίξεις δρoσίξει δρoσίζουμε δρoσίζετε δρoσίζουν	δρoσίζω δρoσίξεις δρoσίξει δρoσίζουμε δρoσίζετε δρoσίζουν	δρoσίξε δρoσίζετε		δρoσίζοντας
Imparfait	δρoσίζα δρoσίζες δρoσίζε δρoσίζαμε δρoσίζατε δρoσίζαν				
Aoriste	δρoσίσα δρoσίσαες δρoσίσε δρoσίσαμε δρoσίσατε δρoσίσαν	δρoσίσω δρoσίσεις δρoσίσει δρoσίσουμε δρoσίσετε δρoσίσουν	δρoσίσε δρoσίστε	δρoσίσει	
Futur	(continu) θα δρoσίζω	θα δρoσίσω			
Passé composé	έχω δρoσίξει	έχω δρoσίσει			
Plus-que-parfait	είχα δρoσίσει				

ΑΛΛΑΖΟΜΑΙ PREMIER GROUPE (Paroxytons) VOIX PASSIVE

Temps	Indicatif	Subjonctif	Impératif	Infinitif	Participe présent
Présent	αλλάζομαι αλλάζεσαι αλλάζεται αλλαζόμαστε αλλάξεστε αλλάζονται	αλλάζομαι αλλάζεσαι αλλάζεται αλλαζόμαστε αλλάξεστε αλλάζονται	να αλλάζεσαι να αλλάξεστε		
Imparfait	αλλαζόμουν αλλαζόσουν αλλαζόταν αλλαζόμαστε αλλαζόσαστε αλλαζόνταν				
Aoriste	αλλάχτηκα αλλάχτηκες αλλάχτηκε αλλαχτήκαμε αλλαχτήκατε αλλάχτηκαν	αλλαχτώ αλλαχτείς αλλαχτεί αλλαχτούμε αλλαχτείτε αλλαχτούν	αλλάξου αλλαχτείτε	αλλαχτεί	
Futur	(continu) θα αλλάζομαι	θα αλλαχτώ			
Passé composé	έχω αλλάχτει	έχω αλλαχτεί			αλλαγμένος
Plus-que-parfait	είχα αλλάχτει				

ΓΡΑΦΟΜΑΙ

Temps	Indicatif	Subjonctif	Impératif	Infinitif	Participe Présent
Présent	γράφομαι γράφεις γράφεται γραφόμαστε γράφεστε γράφονται	γράφομαι γράφεις γράφεται γραφόμαστε γράφεστε γράφονται	να γράφεις να γράφεστε		
Imparfait	γραφόμουν γραφόσουν γραφόταν γραφόμαστε γραφόσαστε γραφόταν				
Aoriste	γράφτηκα γράφτηκες γράφτηκε γραφτήκαμε γραφτήκατε γράφτηκαν	γραφτώ γραφτείς γραφτεί γραφτούμε γραφτείτε γραφτούν	γράψου γραφτείτε	γραφτεί	
Futur	(continu) θα γράφομαι	θα γραφτώ			
Passé composé	έχω γραφτεί	έχω γραφτεί			
Plus-que-parfait	είχα γραφτεί				

XANOMAI PREMIER GROUPE (Paroxytons) VOIX PASSIVE

Temps	Indicatif	Subjonctif	Impératif	Infinitif	Participe présent
Présent	χάνομαι χάνεσαι χάνεται χανόμαστε χάνεστε χάνονται	χάνομαι χάνεσαι χάνεται χανόμαστε χάνεστε χάνονται	να χάνεσαι να χάνεστε		
Imparfait	χανόμουν χανόσουν χανόταν χανόμαστε χανόσατε χανόνταν				
Aoriste	χάθηκα χάθηκες χάθηκε χαθήκαμε χαθήκατε χάθηκαν	χαθώ χαθείς χαθεί χαθούμε χαθείτε χαθούν	χάσου χαθείτε	χαθεί	
Futur	(continu) θα χάνομαι	θα χαθώ			
Passé composé	έχω χαθεί	έχω χαθεί			χαμένος
Plus-que-parfait	είχα χαθεί				

ΔΡΟΣΙΖΟΜΑΙ

Temps	Indicatif	Subjonctif	Impératif	Infinitif	Participe Présent
Présent	δρoσιζομαι δρoσιζεις δρoσιζεται δρoσιζόμαστε δρoσιζετε δρoσιζονται	δρoσιζομαι δρoσιζεις δρoσιζεται δρoσιζόμαστε δρoσιζετε δρoσιζονται	να δρoσιζεις να δρoσιζετε		
Imparfait	δρoσιζόμουν δρoσιζόσουν δρoσιζόταν δρoσιζόμαστε δρoσιζόσατε δρoσιζόνταν				
Aoriste	δρoσιστήκα δρoσιστήκες δρoσιστήκε δρoσιστήκαμε δρoσιστήκατε δρoσιστήκαν	δρoσιστώ δρoσιστείς δρoσιστεί δρoσιστούμε δρoσιστείτε δρoσιστούν	δρoσίσου δρoσιστείτε	δρoσιστεί	
Futur	(cont.)θα δρoσιζομαι	θα δρoσιστώ			
Passé composé	έχω δρoσιστεί	έχω δρoσιστεί			
Plus-que-parfait	είχα δρoσιστεί				

ΑΓΑΠΩ
DEUXIÈME GROUPE (Oxytons) 1ère catégorie : verbes contractés

Temps	Indicatif	Subjonctif	Impératif	Infinitif	Participe présent
Présent	αγαπώ (άω) αγαπάς αγαπά -πάει αγαπούμε -πάμε αγαπάτε αγαπούν -πάν(ε)	αγαπώ (άω) αγαπάς αγαπά -πάει αγαπούμε -πάμε αγαπάτε αγαπούν -πάν(ε)	αγάπα αγαπάτε		αγαπώντας
Imparfait	αγαπούσα αγαπούσες αγαπούσε αγαπούσαμε αγαπούσατε αγαπούσαν				
Aoriste	αγάπησα αγάπησες αγάπησε αγαπήσαμε αγαπήσατε αγάπησαν	αγαπήσω αγαπήσεις αγαπήσει αγαπήσουμε αγαπήσετε αγαπήσουν	αγάπησε αγαπήστε	αγαπήσει	
Futur	(continu) θα αγαπώ	θα αγαπήσω			
Passé composé	έχω αγαπήσει	έχω αγαπήσει			
Plus-que-parfait	είχα αγαπήσει				

ΑΓΑΠΙΕΜΑΙ

Temps	Indicatif	Subjonctif	Impératif	Infinitif	Participe Présent
Présent	αγαπιέμαι αγαπιέσαι αγαπιέται αγαπιόμαστε αγαπιέστε αγαπιούνται	αγαπιέμαι αγαπιέσαι αγαπιέται αγαπιόμαστε αγαπιέστε αγαπιούνται			
Imparfait	αγαπιόμουν αγαπιόσουν αγαπιόταν αγαπιόμαστε αγαπιόσατε αγαπιόνταν -ιούνταν				
Aoriste	αγαπήθηκα αγαπήθηκες αγαπήθηκε αγαπηθήκαμε αγαπηθήκατε αγαπήθηκαν	αγαπηθώ αγαπηθείς αγαπηθεί αγαπηθούμε αγαπηθείτε αγαπηθούν	αγαπήσου αγαπηθείτε	αγαπηθεί	
Futur	(continu) θα αγαπιέμαι	θα αγαπηθώ			
Passé composé	έχω αγαπηθεί	έχω αγαπηθεί			
Plus-que-parfait	είχα αγαπηθεί				

ΠΡΟΧΩΡΩ**DEUXIÈME GROUPE (Oxytons) 2ième catégorie voix active**

Indicatif	Subjonctif	Impératif	Infinitif	Participe présent
προχωρώ προχωρείς προχωρεί προχωρούμε προχωρείτε προχωρούν	προχωρώ προχωρείς προχωρεί προχωρούμε προχωρείτε προχωρούν	προχώρει προχωρείτε		προχωρώντας

Les autres temps et modes sont formés comme pour la première catégorie.

Certains verbes encore ont des formes contractées et non contractées au présent:

ΑΚΟΥΩ		ΚΑΙΩ	
présent	impératif	présent	impératif
ακούω ακούς ακούει ακούμε ακούτε ακούν (ε)	άκου ακούτε	καίω καίς καίει καίμε καίτε καίνε	καίγε καίτε

ΛΕΩ		ΠΑΩ	
présent	impératif	présent	impératif
λέω λες λέει λέμε λέτε λέν(ε)	λέγε λέγετε λέτε	πάω πας πάει πάμε πάτε πάν(ε)	πήγαινε πηγαίνετε

ΘΥΝΑΜΑΙ**DEUXIÈME GROUPE (Oxytons) 2ième catégorie voix passive**

présent		imparfait
indicatif	subjunctif	indicatif
θυμούμαι θυμάμαι θυμάσαι θυμάται θυμούμαστε θυμάστε θυμούνται	θυμούμαι θυμάμαι θυμάσαι θυμάται θυμούμαστε θυμάστε θυμούνται	θυμόμουν θυμόσουν θυμόταν θυμούμαστε θυμόσατε θυμόνταν θυμούνταν

κοιμούμαι (dormir), λυπούμαι (regretter), φοβούμαι (avoir peur) se conjuguent selon le modèle :

θυμούμαι (se rappeler).

Le 2ème type (θυμάμαι, κοιμάμαι, ...) de la première personne du singulier est plus courant que le premier. Certains verbes suivent une conjugaison dite "archaïque". En voici une :

ΑΣΧΟΛΟΥΜΑΙ	
présent	imparfait
ασχολούμαι ασχολείσαι ασχολείται ασχολούμαστε ασχολείστε ασχολούνται	ασχολούμουν ασχολούσουν ασχολούνταν ασχολούμαστε ασχολούσατε ασχολούνταν

AORISTES de quelques VERBES

	infinitif	aoriste	aoriste passif	participe passé
monter	ανεβαίνω	ανέβηκα		ανεβασμένος, -η, -ο
laisser	αφήνω	άφησα	αφέθηκα	αφημένος
augmenter	αυξάνω	αύξησα	αυξήθηκα	αυξημένος
mettre	βάζω	έβαλα	βάλθηκα	βαλμένος
enlever	βγάζω	έβγαλα	βγάλθηκα	βγαλμένος
sortir	βγαίνω	βγήκα		βγαλμένος
voir	βλέπω	είδα	ειδώθηκα	ιδωμένος
trouver	βρίσκω	βρήκα	βρέθηκα	
devenir	γίνομαι	έγινα	γίνηκα	γινωμένος
enseigner	διδάσκω	δίδαξα	διδάχθηκα	διδασμένος
donner	δίνω	έδωσα	δόθηκα	δο(σ)μένος
venir	έρχομαι	ήρθα		
avoir	έχω	είχα		
vouloir	θέλω	θέλησα		θελμένος
s'asseoir	κάθομαι	κάθισα		καθισμένος
comprendre	καταλαβαίνω	κατάλεβα		
descendre	κατεβαίνω	κατέβηκα		κατεβασμένος
faire	κάνω	έκαμα		καμωμένος
pleurer	κλαίω	έκλαψα	κλάφθηκα	κλαμένος
dormir	κοιμάμαι		κοιμήθηκα	κοιμισμένος
dire	λέ(γ)ω	είπα	ειπώθηκα	ειπωμένος
apprendre	μαθαίνω	έμαθα	μαθεύτηκα	μαθημένος
entrer	μπαίνω	μπήκα		μπασμένος
oublier	ξεχνώ	ξέχασα	ξεχάστηκα	ξεχασμένος
prendre	παίρνω	πήρα	πάρθηκα	παρμένος
passer	περνώ	πέρασα	περάστηκα	περασμένος
voler	πετώ	πέταξα	πετάχτηκα	περα(γ)μένος
tomber	πέφτω	έπεσα		πεσμένος
aller	πηγαίνω	πήγα		πηγεμένος
boire	πίνω	ήπια	πιώθηκα	πιωμένος
laver	πλένω	έπλυνα	πλύθηκα	πλυμένος
tirer	σέρνω	έσυρα	σύρθηκα	συρμένος
rester debout	στέκομαι		στάθηκα	
envoyer	στέλνω	έστειλα	στάλθηκα	σταλμένος
manger	τρών(γ)ω	έφαγα	φαγώθηκα	φαγωμένος
exister	υπάρχω	υπήρξα		
promettre	υπόσχομαι		υποσχέθηκα	υποσχεμένος
partir	φεύγω	έφυγα		

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ εξακολουθητική και στιγμιαία
 impératif continu et instantané
 pour quelques verbes difficiles

ανεβαίνω	ανέβαιτε ανέβα	ανεβαίνετε ανεβείτε
βγαίνω	βγαίνε βγες (ή) έβγα	βγαίνετε βγείτε
βρίσκω	βρίσκε βρες	βρίσκετε βρείτε
έρχομαι	έλα	ελάτε (μην έρθετε)
λέ(γ)ω	λέγε πες	λέγετε πείτε (ή) πέστε (μην πείτε)
μπαίνω	μπαίνε μπες (ή) έμπα	μπαίνετε μπείτε
παίρνω	παίρνε πάρε	παίρνετε πάρτε (μην πάρετε)
πηγαίνω	πήγαινε	πηγαίνετε (μην πηγαίνετε (ή) μην πάτε)
πίνω	πίνε πιές	πίνετε πιείτε (ή) πιέ(σ)τε (μην πιείτε)
τρώ(γ)ω	τρώγε φάε	τρώγετε φάτε

SOMMAIRE

Substantifs / ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ	1
Adjectifs qualificatifs / ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΩΝ	9
Adverbes / ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ	14
Nombres / Numéraux / Αριθμοί / αριθμητικά	19
Les pronoms / Οι αντωνυμίες	24
<i>Pronoms personnels</i>	25
<i>Pronoms possessifs</i>	26
<i>Pronoms réfléchis</i>	27
<i>Pronoms définis</i>	28
<i>Pronoms démonstratifs</i>	26
<i>Pronoms relatifs</i>	30
<i>Pronoms interrogatifs</i>	31
<i>Pronoms indéfinis</i>	32
Conjugaison / ΡΗΜΑΤΑ	34
GENERALITE	35
DEUX TYPES DE VERBES	37
IMPARFAIT	38
Aoriste	39
Futur	42
Passé composé	43
Participes	44
Etre et avoir	45
Aoriste de quelque verbes	52
Impératif continu et instantané pour quelques verbes difficiles	53